

□ یک جرعه از قرآن (۵)

«کفر»

زبیری می‌گوید به امام صادق(ع) عرض کردم: معانی «کفر» در قرآن را بیان فرمایید؛ حضرت فرمود، واژه کفر در کتاب خدا به پنج معنا استعمال شده است:

۱_ کفر جحود □ به معنای انکار ربوبیت خداوند، کسانی که می‌گویند نه خدایی است و نه بهشتی و نه جهنمی. این عقیده که ادعا می‌کنند هیچ عاملی جز روزگار، ما را فانی نمی‌کند.

۲_ معنای دیگر □ انکار آگاهانه است. چنین کسی حقانیت چیزی را که برایش اثبات شده، انکار می‌کند، چنانکه خداوند می‌فرماید:

«آنان در حالی که یقین به آن داشتند، ظالمانه و برتری جویانه انکارش کردند». (سوره نمل ۱۴)

۳_ کفران نعمت □ چنانکه خداوند در سوره ابراهیم آیه ۷ فرمود:

«اگر شکر کنید افزونتان خواهم کرد و اگر کفران ورزید، همانا عذاب من سخت است».

۴_ معنای دیگر کفر □ ترک آن چه را که خداوند بدان امر کرده است. چنانکه در آیه ۸۵ سوره بقره خداوند فرموده است:

«آنگاه که از شما پیمان گرفتیم که خون خویش را مریزید و یک دیگر را از دیارتان بیرون نکنید، شما اقرار کردید و شهادت دادید، سپس اکنون خویشتان را می‌کشید و گروهی از خودتان را از دیارشان اخراج می‌کنید و بر آنان با گناه و تجاوز غلبه می‌کنید و اگر خویش را اسیر شما کنند، فدیة می‌گیرید و حال آن که اخراج آنان بر شما

حرام بوده است.»

آیا به برخی از کتاب خدا ایمان می آورید و به برخی دیگر کفر می ورزید؟ پس مجازات آن دسته از شما که این گونه عمل کنند، چیست؟

۵_ معنای آخر - بَرَاءت و بیزاری، چنانکه در سوره ممتحنه آیه ۴ سخن حضرت ابراهیم را نقل می‌کند که به گمراهان امتش گفت:

«ما از شما بیزاریم و بین ما و شما دشمنی و بغض همیشگی است، تا وقتی که شما ایمان به خدای یگانه آورید».

MoshtaganZohoor@

سور سولو

نوروز سال ۹۹ فرصت بسیار خوب برای جشن و «بزم سولو» است. اصطلاح سولو در رشته خلبانی به اولین پروازی گفته می‌شود که هنرآموز به تنهایی به آسمان می‌رود و بدون مربی کنترل همه چیز در پرواز را خود به عهده می‌گیرد و اگر خلبان به این مرحله رسیده باشد یعنی دوره آموزشش تمام شده و به نهایت دوره دست یافته و لذا با پرواز سولو جشن فارغ التحصیلی گرفته می‌شود.

حال با این وصف این ایام بهترین فرصت برای پرواز سولو به سوی آسمان بیکران قرب الهی است.

آری در این ایام آخر ماه رجب خلوت‌گزینی خود را افزایش داده و با عزلت حسی و حالی و قلبی خود پرواز سولوی خود را انجام دهیم و با لبیک به ندای " این الرجیون "، سولو خود را جشن بگیریم و در ایام

جولان کرونا، خدا را شاکر باشیم که توانستیم، سولو یعنی تنهایی و عمل بدون مساعدت دیگران را در خود برای جلب سرمایه ی معنوی و پرواز به قرب الهی تقویت کنیم، واگرچه توفیق تشکیل برنامه های جمعی در تعظیم شعائر دین را از دست داده ایم، ولی با شور و شعور بی نظیر به تنهایی برای بزرگداشت ایام الله قیام کرده ایم و با نفی غفلت و رخوت و جبن و جهل «جشن سولو» می گیریم، ولی حیف که در این سور جای مربی اصیل و واقعی حضرت حجت بن الحسن (عج) بسیار خالی است و از اینکه ریزش آب سرد بر سرمان (آداب جشن سولو) توسط آن حضرت را احساس نمی کنیم بسیار عجه و ضجه کرده و فریاد اضطراری سر می دهیم که:

لیت شعری این استقرت بکّ النوی ...